

Nr 118

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändrad lydelse av 53 § 1 mom. och 69 § 1 mom. uppbördsförordningen den 5 juni 1953 (nr 272); given Stockholms slott den 25 mars 1960.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogat förslag till förordning om ändrad lydelse av 53 § 1 mom. och 69 § 1 mom. uppbördsförordningen den 5 juni 1953 (nr 272).

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås en ändring i uppbördsförordningen för att möjliggöra förenklingar i skatteredovisningen för vissa statliga arbetsgivare.

Vidare föreslås, i syfte att motverka vissa tendenser till missbruk, att ränta å överskjutande preliminär skatt icke skall utgå med högre belopp än 100 000 kronor.

Förslag

till

**förordning om ändrad lydelse av 53 § 1 mom. och 69 § 1 mom.
uppbördsförordningen den 5 juni 1953 (nr 272)**

Härigenom förordnas, att 53 § 1 mom. och 69 § 1 mom. uppbördsförordningen den 5 juni 1953¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

53 §.

53 §.

1 m o m. Debiterad skatt — — —
52 § sägs.

Inbetalning, som — — — sista
dag.

Arbetsgivare med minst två arbetstagare så ock annan arbetsgivare, beträffande vilken länsstyrelsen eller i stad den lokala skattemyndigheten så förordnat, skall inbetala under uppbördstermin förfallande skatt, som innehållits å arbetstagares lön, sålunda, att det sammanlagda skattebeloppet medelst inbetalningskort eller girokort inbetalas eller överföres till postgirokontot för skatteavdelningen vid postkontoret i residensstaden. Samtidigt skola skatteanvisningar jämte summerad förteckning över de olika skattebeloppen insändas till skatteavdelningen; arbetsgivare med minst etthundra arbetstagare *må dock* efter tillstånd av vederbörande länsstyrelse insända skatteanvisningar avseende preliminär A-skatt jämte summerad förteckning över de olika, vid varje uppbördstermin till skatteavdelningen inbetalda skattebeloppen allenast en gång om året i samband med inbetalning av skatt förfallande till betalning under uppbördsterminen i januari månad. I sist avsett fall skall arbetsgivaren för varje arbetstagare insända allenast en skatteanvisning på vilken upptagits sammanlagda beloppet av de för ar-

1 m o m. Debiterad skatt — — —
52 § sägs.

Inbetalning, som — — — sista
dag.

Arbetsgivare med minst två arbetstagare så ock annan arbetsgivare, beträffande vilken länsstyrelsen eller i stad den lokala skattemyndigheten så förordnat, skall inbetala under uppbördstermin förfallande skatt, som innehållits å arbetstagares lön, sålunda, att det sammanlagda skattebeloppet medelst inbetalningskort eller girokort inbetalas eller överföres till postgirokontot för skatteavdelningen vid postkontoret i residensstaden. Samtidigt skola skatteanvisningar jämte summerad förteckning över de olika skattebeloppen insändas till skatteavdelningen. *Dock äger statlig myndighet efter anmälan till skatteavdelningen vid postkontoret i residensstaden, så ock annan arbetsgivare, om han har* minst etthundra arbetstagare, efter tillstånd av vederbörande länsstyrelse insända skatteanvisningar avseende preliminär A-skatt jämte summerad förteckning över de olika, vid varje uppbördstermin till skatteavdelningen inbetalda skattebeloppen allenast en gång om året i samband med inbetalning av skatt förfallande till betalning under uppbördsterminen i januari månad. I sist avsett fall skall arbetsgivaren för

¹ Senaste lydelse av 53 § 1 mom. se 1958:300 och av 69 § 1 mom. se 1959:174.

(Nuvarande lydelse)

betstagaren gjorda skatteavdragen. Arbetsgivare, varom i detta stycke förmåles, må samtidigt med inbetalning av arbetstagares skatt inbetala jämväl arbetsgivaren själv påförd preliminär och kvarstående skatt. För att inbetalning skall anses verkställd under uppbördsterminen, skall inbetalningskortet eller girokortet ävensom i förekommande fall försändelsen hava inkommit till postanstalt senast den 18 i den månad, under vilken terminen infaller.

Vid inbetalning — — — avräknas härå.

69 §.

1 m o m. Därest den preliminära skatt, som enligt 27 § 2 mom. skall gottskrivas skattskyldig vid debitering av slutlig skatt, till den del densamma erlagts överstiger den slutliga skatten, äger den skattskyldige erhålla ränta med fem procent, för en beräknad tid av ett år, å den del av det överskjutande beloppet, som överstiger ettusen kronor; dock att det belopp, varå ränta sålunda skall beräknas, skall avrundas till närmast lägre hundratal kronor. Vid bedömandet av om och med vilket belopp ränta skall utgå, skall i den preliminära skatten icke inräknas sådan i 27 § 2 mom. under 3) omförmäld preliminär skatt, som erlagts efter den 30 april året näst efter inkomståret; vidare skall med slutlig skatt likställas sådan tillkommande skatt, som enligt vad i 68 § 4 mom. andra stycket sägs helt eller delvis skall gäldas med där omförmäld preliminär skatt.

Ränta som — — — den skattskyldige.

(Föreslagen lydelse)

varje arbetstagare insända allenast en skatteanvisning på vilken upptagits sammanlagda beloppet av de för arbetstagaren gjorda skatteavdragen. Arbetsgivare, varom i detta stycke förmåles, må samtidigt med inbetalning av arbetstagares skatt inbetala jämväl arbetsgivaren själv påförd preliminär och kvarstående skatt. För att inbetalning skall anses verkställd under uppbördsterminen, skall inbetalningskortet eller girokortet ävensom i förekommande fall försändelsen hava inkommit till postanstalt senast den 18 i den månad, under vilken terminen infaller.

Vid inbetalning — — — avräknas härå.

69 §.

1 m o m. Därest den preliminära skatt, som enligt 27 § 2 mom. skall gottskrivas skattskyldig vid debitering av slutlig skatt, till den del densamma erlagts överstiger den slutliga skatten, äger den skattskyldige erhålla ränta med fem procent, för en beräknad tid av ett år, å den del av det överskjutande beloppet, som överstiger ettusen kronor; dock att det belopp, varå ränta sålunda skall beräknas, skall avrundas till närmast lägre hundratal kronor. *Räntebeloppet må icke överstiga 100 000 kronor.* Vid bedömandet av om och med vilket belopp ränta skall utgå, skall i den preliminära skatten icke inräknas sådan i 27 § 2 mom. under 3) omförmäld preliminär skatt, som erlagts efter den 30 april året näst efter inkomståret; vidare skall med slutlig skatt likställas sådan tillkommande skatt, som enligt vad i 68 § 4 mom. andra stycket sägs helt eller delvis skall gäldas med där omförmäld preliminär skatt.

Ränta som — — — den skattskyldige.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1960.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 25 mars 1960.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, EDENMAN, NETZÉN, AF GEIJERSTAM.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler fråga om *vissa ändringar i uppbördsförordningen* samt anför därvid följande.

I en den 2 april 1959 dagtecknad skrivelse till Kungl. Maj:t har *statens organisationsnämnd* föreslagit viss omläggning av källskatteredovisningen från statliga myndigheter. Yttranden över förslaget har, efter remiss, inkommit från riksräkenskapsverket, centrala uppbördsnämnden, generalpoststyrelsen, överståthållarämbetet, länsstyrelserna i Hallands och Örebro län samt uppbördsorganisationskommittén. Överståthållarämbetet har därjämte överlämnat ett från Stockholms stads uppbördsverk infordrat yttrande.

Jag avser nu att upptaga denna fråga. I samband därmed ämnar jag framlägga förslag till viss begränsning i rätten att åtnjuta ränta å överskjutande preliminär skatt.

Skatteredovisningen från statliga myndigheter

Gällande bestämmelser. Arbetsgivares redovisning av preliminär A-skatt, som arbetsgivaren innehållit genom skatteavdrag, kan sägas bestå av två moment: dels inbetalas skattebeloppet och dels lämnas uppgift om debetsedelnummer och belopp för de anställda som inbetalningen avser. Skattebeloppet skall inbetalas vid varje uppbördstermin för nästföregående tvåmånadersperiod. I fråga om redovisning av debetsedelnummer m. m. förekommer flera olika tillvägagångssätt.

I princip skall skatten inbetalas medelst skatteanvisning. Med ledning av skatteanvisningens nummer och påtecknade skattebelopp kan skatten krediteras den anställda.

I fråga om arbetsgivare med minst två anställda gäller emellertid i stället, att skattebeloppet skall inbetalas eller överföras medelst inbetalnings- eller girokort samt att skatteanvisningarna skall bifogas jämte en numrerad förteckning över de olika skattebeloppen.

Arbetsgivare med minst 25 arbetstagare har möjlighet att underlåta att

insända skatteanvisningarna. Såsom förutsättning härför gäller dock bl. a. att förteckningen över skattebeloppen anger även vederbörandes debetsedelnummer. Numren skall anges på förteckningen medelst hålkorts- eller adresseringsmaskin.

För arbetsgivare med minst 100 arbetstagare har öppnats möjlighet till ytterligare en förenkling i fråga om skatteredovisningen. Efter tillstånd av vederbörande länsstyrelse kan nämligen sådan arbetsgivare, trots att skatten på vanligt sätt inbetalas vid varje uppördstermin, få insända förteckningen, i förekommande fall jämte skatteanvisningar, endast en gång årligen. Därvid skall på förteckningen och skatteanvisningarna anges det sammanlagda beloppet av de för arbetstagaren gjorda skatteavdragen. Denna redovisningsmetod benämnes den »summariska» redovisningsmetoden.

Författningsbestämmelserna om de olika redovisningssätten återfinnes i 53 § 1 mom. uppördsförordningen den 5 juni 1953 (nr 272) och 22 och 23 §§ kungörelsen den 16 oktober 1953 (nr 628) med vissa föreskrifter angående tillämpningen av uppördsförordningen.

Statens organisationsnämnds skrivelse. Nämnden understryker i skrivelsen fördelarna av den summariska skatteredovisningen. Bortfallet av arbetet med att upprätta specifikationer varannan månad innebär, påpekar nämnden, en avsevärd tidsvinst. Vidare elimineras de tämligen tidsödande momenten med summering och annotation på lönekort av varje särskild arbetstagares skatteavdrag per tvåmånadersperiod. Nämndens undersökningar ger vid handen att skatteredovisning enligt det »traditionella» systemet upp- tar en icke obetydlig andel i avlöningsarbetet vid de statliga myndigheterna.

Nämnden tillägger, att den summariska skatteredovisningen ställer sig fördelaktig icke endast beträffande tidsåtgången för varje särskild myndighet utan också ur uppördsmyndigheternas synpunkt. För dessa innebär den summariska redovisningen nämligen en påtaglig arbetsbesparing jämfört med det traditionella redovisningssystemet. Till belysande av möjliga kostnadsbesparingar enbart i detta avseende nämnes att man inom postverket räknar med en kostnad av 28 öre per bokförd skatteanvisning. En övergång från traditionellt system till summariskt innebär att antalet bokförings- transaktioner (= insända skatteanvisningar) per inbegripen löntagare och år nedbringas från sex till en.

Med hänsyn till dessa omständigheter finner nämnden det önskvärt att det förenklade förfarings sättet kommer i tillämpning för de statliga myndigheterna i största möjliga utsträckning. Detta har också framhållits i den rapport över nämndens ifrågavarande undersökningar, vilken enligt Kungl. Maj:ts beslut har delgivits myndigheterna inom den civila statsförvaltningen.

Emellertid kan, fortsätter nämnden, den summariska redovisningen komma i fråga endast för arbetsgivare med minst 100 arbetstagare och blott efter särskilt tillstånd av länsstyrelse. Med hänsyn till de fördelar ur kostnads- synpunkt som står att vinna för statsverket genom en ökad anslutning till detta redovisningssätt finner nämnden det angeläget att statliga verk un-

dantages från de nämnda restriktionerna. Statliga myndigheter intar en sådan särställning såsom arbetsgivare att de riskmoment som kan förmodas ha dikterat den ifrågavarande inskränkningen icke bör vara aktuella i detta sammanhang.

Organisationsnämnden föreslår fördenskull att begränsningen till arbetsgivare med minst 100 arbetstagare inte skall gälla för statliga myndigheter och att ansökningsförfarandet för dessa myndigheter skall ersättas med ett anmälningsförfarande.

Remissyttrandena. Centrala uppborrdsnämnden, generalpoststyrelsen, överståthållarämbetet, de hörda länsstyrelserna, uppborrdsorganisationskommittén och Stockholms stad har tillstyrkt förslaget eller lämnat det utan erinran. I vissa yttranden påpekas dock, att summarisk redovisning för närvarande inte användes i den omfattning man väntat. Knappt 500 av de sammanlagt 2 700 arbetsgivarna med 100 arbetstagare eller däröver har skaffat sig tillstånd till sådan redovisningsmetod. *Centrala uppborrdsnämnden* förmodar, att detta kan bero därpå att större arbetsgivare numera i stor utsträckning anskaffat hålkortsmaskiner, varigenom det system, som gäller för arbetsgivare med minst 25 arbetstagare, utan olägenhet kan tillämpas. Många arbetsgivare anser det även angeläget att avstämma skattekontot vid varje uppborrdstermin för att lättare kunna upptäcka eventuella fel. *Stockholms stads uppborrdsverk* nämner vissa nackdelar med den summariska redovisningen. Genom att den inbetalda källskatten inte redovisas på den enskilde arbetstagarens kreditkort förrän efter inkomstårets utgång, försvåras, påpekar uppborrdsverket, i vissa hänseenden verkets kontroll av arbetsgivarna liksom även prövningen av ansökningar om jämkning och restitution av preliminär skatt. Fall av felredovisningar har även förekommit vid summarisk redovisning, särskilt när arbetstagaren slutat sin anställning före inkomstårets utgång. Uppborrdsverket anser dock att de fördelar som vinnes vid summarisk redovisning, främst genom kostnadsbesparing, väsentligt överväger nackdelarna.

Generalpoststyrelsen, överståthållarämbetet och länsstyrelsen i Hallands län förutsätter att, om reformen beslutas, vederbörande statliga myndighet själv skall ha att pröva huruvida den önskar tillämpa summarisk redovisning eller icke.

Stockholms stads uppborrdsverk anser att det med hänsyn bl. a. till de besparingar, som står att vinna för såväl stat som kommun, kan ifrågasättas om inte också kommunala myndigheter skulle kunna undantagas från nu gällande inskränkningar i fråga om summarisk redovisning. Även *riksräkenskapsverket* anser att samma skäl som anförts för att statliga myndigheter skall få tillämpa ett mindre kostnadskrävande redovisningsförfarande än för närvarande talar för att kommunala myndigheter får ett sådant medgivande. Ämbetsverket anser, att denna fråga bör närmare utredas.

Uppborrdsorganisationskommittén erinrar om att kommittén har att pröva ett av organisationsnämnden i annat sammanhang framlagt förslag om

att möjligheten till summarisk skatteredovisning eventuellt skall utsträckas till arbetsgivare med minst 50 anställda. Kommittén har inte ansett sig ännu ha anledning att ta ställning till detta förslag.

Generalpoststyrelsen berör i förevarande sammanhang frågan om ersättning till postverket för bestyret med skatteuppbörden. Ersättning utgår för närvarande med 28 öre för varje skatteanvisning eller, om enbart förteckning användes, för varje å förteckning upptagen post. För varje summarisk inbetalning utgår således ersättning endast med 28 öre motsvarande postverkets kostnader under sista uppbördsterminen. Arbetsgivare som tillämpar den summariska redovisningsmetoden insänder emellertid årligen, utan samband med skatteinbetalning, till posten en skatteanvisning från varje anställds debetsedel. Dessa skatteanvisningar användes för att å de anställdas kreditkort utmärka att summarisk redovisning tillämpas beträffande arbetstagaren. Enligt gällande bestämmelser erhåller postverket inte ersättning för detta arbete. Ersättning utgår icke heller för arbetet med bokföring och redovisning av de medel som summariskt inbetalas under de fem första uppbördsterminerna. Postverket beräknar sina kostnader för dessa arbetsmoment till desamma, som kostnaderna för bokföring av en inbetalning från arbetsgivare, eller 28 öre. *Generalpoststyrelsen* anser det skäligt att postverket får ersättning för dessa kostnader, särskilt om rätten till summarisk redovisning utsträcker såsom föreslagits. På grund härav tillstyrker styrelsen förslaget under den förutsättningen att postverket — förutom ersättning för den inbetalning som äger rum under sista uppbördsterminen — får ersättning med 28 öre för varje skattskyldig för vilken summarisk redovisning tillämpas.

Departementschefen. Den summariska redovisningsmetoden innebär, att skatten på vanligt sätt inbetalas varannan månad men att uppgift om hur den fördelar sig på de olika arbetstagarna lämnas blott en gång årligen. Den summariska redovisningen har för arbetsgivarna vissa uppenbara fördelar framför vanlig redovisning, enligt vilken fördelningen av skatten på arbetstagarna skall göras sex gånger om året. Med hänsyn till de krav på ordnad avlöningsbokföring m. m., som måste ställas på arbetsgivare med summarisk redovisning, gäller för närvarande det villkoret, att arbetsgivaren skall ha minst 100 anställda. Dessutom skall en särskild prövning ske hos länsstyrelsen.

Syftet med organisationsnämndens förslag är, att statliga myndigheter oavsett antalet anställda skall kunna tillgodogöra sig de arbets- och kostnadsbesparingar som kan uppnås med den summariska metoden. Vid remissbehandlingen har erinringar inte framkommit. De riskmoment, som motiverat nu gällande begränsningar i möjligheten att tillämpa summarisk redovisning, föreligger uppenbarligen inte i fråga om statliga arbetsgivare, Jag kan därför tillstyrka förslaget.

I något yttrande har ifrågasatts om inte en uppmjukning av villkoren för summarisk redovisning bör komma till stånd även för andra kategorier ar-

betsgivare. Emellertid framgår av vad uppborgsorganisationskommittén anfört, att kommittén har sin uppmärksamhet riktad på denna fråga. Med hänsyn därtill torde längre gående åtgärder på området icke böra vidtagas nu.

Antalet av de statliga myndigheter som till följd av den nu förordade författningsändringen kan väntas övergå till summarisk redovisning torde bli jämförelsevis ringa. Anledning synes därför inte föreligga att, på sätt generalpoststyrelsen antytt, i detta sammanhang ompröva grunderna för ersättning till postverket för bestyret med skatteuppbörden.

Ränta å överskjutande preliminär skatt

Gällande bestämmelser m. m. I syfte att förmå skattskyldiga, som i mera väsentlig mån själva kan bestämma storleken av sina inbetalningar av preliminär skatt, att så nära som möjligt anpassa dessa till den slutliga skatten har i uppborgsförordningen upptagits vissa bestämmelser om skyldighet att erlagga ränta å kvarstående skatt. I konsekvens härmed får skattskyldig, som inbetalat för mycket preliminär skatt, i vissa fall ränta vid utbetalning av den överskjutande preliminära skatten.

Bestämmelserna om *ränta å överskjutande preliminär skatt* (69 § 1 mom. uppborgsförordningen) innebär att ränta utgår å den del av den överskjutande skatten som, efter viss avrundning, överstiger 1 000 kronor. Räntebeloppet beräknas till fem procent å nämnda del av skatten.

Förutsättning för att *ränta å kvarstående skatt* skall utgå är att den kvarstående skatten uppgår till minst en femtedel av den slutliga skatten eller till minst 10 000 kronor. Räntebeloppet beräknas till nio procent av den del av den kvarstående skatten som, efter viss avrundning, överstiger 1 000 kronor.

Möjlighet föreligger för de skattskyldiga att undgå räntepåföring genom att inbetala preliminär skatt utöver det belopp som enligt debetsedeln skall inbetalas för inkomståret. De bedömningar av den slutliga skattens storlek som kan göras under inkomståret blir dock i regel tämligen osäkra. Detta gäller särskilt företagare med bokföring, vilkas skattepliktiga inkomster i betydande grad bestäms av värderingar av olika slag i samband med bokslutet. Först i samband med självdeklarationens upprättande i februari—mars året efter inkomståret erhåller den skattskyldige en säkrare grund för beräkningen av storleken av den slutliga skatt som kommer att påföras honom. Möjlighet har därför öppnats för de skattskyldiga att inbetala ytterligare preliminär skatt efter utgången av den sista uppborgsterminen. Sista inbetalningsdagen är den 30 april året näst efter inkomståret. Genom sådan fyllnadsinbetalning kan alltså skattskyldig, som under det gångna uppborgsåret betalat för litet preliminär skatt, tillrättalägga detta och därigenom undgå att bli påförd kvarstående skatt och ränta å sådan skatt.

Skulle det t. ex. i samband med deklarationens upprättande visa sig att den preliminära skatten överstiger den beräknliga slutskatten har den skattskyldige vissa möjligheter till omedelbar restitution av för mycket

erlagd preliminär skatt. Om den preliminära skatten kan beräknas komma att överstiga den slutliga skatten med minst en femtedel av slutskatten (dock minst 100 kronor), kan sålunda den skattskyldige enligt bestämmelse i 45 § 2 mom. uppbördsförordningen utverka beslut om restitution av det överskjutande skattebeloppet. När särskilda omständigheter det föranleder, kan lokal skattemyndighet besluta om sådan restitution även om den överskjutande preliminärskatten inte uppgår till en femtedel av slutskatten.

Räntebestämmelserna tillkom genom beslut av 1951 års riksdag. Nu gällande procentsatser för räntan bestämdes av 1957 års riksdag. Av uttalanden i proposition nr 186/1957 och i 1957 års bevillningsutskotts betänkande nr 9 framgår, att räntan för överskjutande preliminär skatt avvägs så att den ungefärligen skulle motsvara bankernas inlåningsränta.

Departementschefen. Bestämmelserna om ränta å överskjutande preliminär skatt får ses mot bakgrund av skyldigheten för den som har mera betydande kvarstående skatt att erlagga ränta. Det har ansetts naturligt att, likaväl som ränta skall erläggas på större kvarskattebelopp, den som under inkomståret erlagt för mycket preliminär skatt på motsvarande sätt erhåller viss räntegottgörelse. Räntan har avvägs med hänsyn till bankernas inlåningsränta och till det förhållandet att det förflyter ett knappt år mellan sista uppbördsstämman och den tidpunkt då skatten återbetalas.

Av den föregående redogörelsen framgår emellertid, att de skattskyldiga har möjlighet att inbetala preliminär skatt även efter sista uppbördsstämman, och vid räntebereäkningen beaktas all preliminär skatt som inbetalats före utgången av april månad under taxeringsåret. Den överskjutande preliminära skatten återbetalas i december månad under taxeringsåret. Detta innebär, att om någon inbetalat tillräcklig preliminär skatt under inkomståret och gör en ytterligare inbetalning under april nästa år, får han tillbaka det då erlagda beloppet redan sju å åtta månader senare. Även i detta fall utgår — om förutsättningarna för ränta i övrigt föreligger — ränta med fem procent å det överskjutande skattebeloppet. Per helt år räknat erhålles i sådana fall en förräntning efter ungefär åtta procent.

Att en skattskyldig sålunda kan erhålla högre ränta än i bank spelar i och för sig inte någon större roll så länge det rör sig om jämförelsevis begränsade belopp. Det har emellertid visat sig, att vissa större företag utnyttjat de föreliggande möjligheterna till att på det allmännas bekostnad göra mycket vinstgivande korttidsplaceringar.

En undersökning, som omfattar tre län, har visat att fyra företag i ränta genom dylika åtgärder var för sig fick räntebelopp som översteg 100 000 kronor. Sammanlagt fick dessa fyra företag över 1 800 000 kronor i ränta.

Då här föreligger ett uppenbart missbruk av bestämmelserna, synes en begränsning av rätten till ränta erforderlig. Därvid skulle i och för sig kunna övervägas att inskränka rätten att få ränta till överskjutande skatt, som inbetalts under inkomståret. En regel av denna innebörd skulle emellertid

avsevärt komplicera ränteberäkningen. Jag förordar därför i stället att en maximigräns sättes för vad som får utgå i ränta på överskjutande skatt. Denna gräns synes lämpligen kunna sättas vid 100 000 kronor. Den föreslagna regeln innebär, att ränta skall kunna erhållas på skattebelopp upp till något mer än två miljoner kronor.

Departementschefens hemställan

Under hänvisning till vad jag sålunda anfört hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition föreslå riksdagen att antaga inom finansdepartementet upprättat förslag till *förordning om ändrad lydelse av 53 § 1 mom. och 69 § 1 mom. uppbördsförordningen den 5 juni 1953 (nr 272)*.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:
Ragnar Sohlman